

عنوان مقاله:

مبانی حقوقی ضرورت کنترل کیفیت در قرارداد اجازه بهره برداری از علامت تجاری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی، دوره 21، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

میرقاسم جعفرزاده - Associate Professor of Faculty of law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

محمد مهدی حسن پور - PHD of private law, Faculty of law, Shahid Beheshti University, Tehran.Iran

خلاصه مقاله:

در این مقاله نگارندگان تلاش نموده اند ضرورت وضع ماده ۴۴ قانون ثبت اختراعات و طرح های صنعتی و علایم و نام های تجاری ۱۳۸۶ یعنی کنترل کیفیت در قراردادهای مجوز بهره برداری از علایم تجاری را بررسی نمایند. در این ماده نتیجه قصور در کنترل کیفیت توسط مجوز دهنده بی اعتباری قرارداد مجوز بهره برداری اعلام شده است. فلسفه این حکم کارکرد تمایزبخشی علامت در نظر مصرف کنندگان و اهمیت عدم گمراهی یا سردرگمی مصرف کنندگان می باشد. مطالعه تطبیقی قوانین کشورهای مختلف نشان می دهد که اگرچه عمده قوانین فاقد مقرر مشایهی می باشد اما موضع کشورهای اقلیت چون ایران و آمریکا منطقی تر بوده و مورد استقبال وایو نیز قرار گرفته است. بر اساس نتایج این تحقیق مقرر ماده ۴۴ قانون موصوف سیاست تقنینی مناسبی برای کشورمان بعنوان یک کشور در حال توسعه می باشد. با این حال خصوصا در ارتباط با قراردادهای مجوز بهره برداری تبلیغی این حکم قانونی نیازمند تعدیل می باشد چرا که در این نوع قراردادها عموما مصرف کنندگان کنترل کیفیت را از دارنده علامت تجاری انتظار ندارد. نگارندگان در نهایت با لحاظ طرح حمایت از مالکیت صنعتی مقرر ای مناسب جهت حمایت موثر از مصرف کنندگان و الزام موثر مجوزدهندگان به کنترل کیفیت پیشنهاد نموده اند.

کلمات کلیدی:

Property Theory - Source Theory - merchandising license - Quality Control - License, قرارداد مجوز بهره

برداری، کنترل کیفیت، لیسانس تبلیغی، نظریه مبدا، نظریه مالکیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1929440>

